

העולם הזה

העורך הראשי:
זורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
עלי תבור

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26788.
ת.ד. 136. מען למברקים: "העולם הזה".
חשבוני לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 31139.
התפצח: דוד סופר ובניהו תל-אביב.
המסרכת אינה חזרתית לתוכן מסודרות.

27.12.72

בדוקות. אם הם חוששים מפני האיום, מש' המצד המעניין הוא מדוע דחיק שם העולם הזה מטיל מורא ופחד על בעלי השררה. בארצות אחרות מאיימים בפניה למשטרה, לתביעה הכללית, לחבר הפרלמנט, לממשלה, למלך. בארץ אין איש חולם להשמיע איום כזה. כנראה קיימת הסכמה כללית שאינו יעיל. כדי שהאיום בפניה להעולם הזה יהיה יעיל, דרוש כי שני הצדדים יאמינו: (א) שאי אפשר לשחד או להפעיל לחץ שלטוני על העולם הזה למניעת פרסום האמת, (ב) שפר"ס סוה כזה יעורר אמון ציבורי. (ג) שתפוצת העולם הזה די גדולה כדי שפרסום ב יביא נזק רציני יחד לעושי העוול. כל זה מצטרף אחד לתפקיד של שיטור ציבורי. עיקר תפקידו של השיטור אינו בפעולתו, אלא בנוכחותו — על הפושע לדעת כי עיני החוק פקוחה, וכי לא כדאי להסתכן. אני שמח שעתון זה יכול למלא תפקיד דומה במקוף גדול יותר — מקוף המקיף את כל הארץ.

★ ★ ★
העולם הזה אינו מופיע בבחירות. הוא אינו דורש מן הבוחר להצביע בעדו. הוא מסתפק בהצבעה הנערכת מדי שבוע במאות קיוסקים ברחבי הארץ — הצבעה הופשית ששום מפלגה בישראל אינה עומדת בשכמותה. אם כן, מדוע מתנהלת מלחמת-בחירות במדינה כה רבה מסיבית לעתון זה? קראו השבוע גיורא יוספסל, איש-המנגנון המי פאיי, בהצביעו על האויב האמיתי במדינה: "... העולם הזה, שבצד הפורנוגרפיה ש' בו הוא מנסה להרוס את המסמלים את היצירה היהודית, ואפילו את ד. בן-גוריון; שיש לו זכות היסטורית בהקמת המדינה; מה אפשר לעשות? משום מה נדמה לעור' כי העולם הזה שלהם, ולעוד כמה רבבות חיילים מימי המלחמה, זכות היסטורית של אינה נופלת מזו של ביגיי.

לפי חודש נידונו שלוש צעירות ישראליות בעזה לחמש שנות מאסר על הסתננות לשטח המצרי. אחת מהן היתה אהובה דגנית, שעלתה מצריים כינה בתואר "המרגלת היפהכיה". בשנים האחרונות לפני שהסתבכה בהרפתקה זו, כתבה אהובה יומן על קורותיה ולבטיה, העומד להתפרסם ב"העולם הזה".

יומנה של אהובה

הוא מיסמך אנושי המעורר למחשבה — וידויה של צעירה, בת משפחה ירושלמית מכובדת ממוצא כורדי, מקינה במשרד ראשי-הממשלה, מועמדת לקצונה בצה"ל, אשתו של קצין צנחנים שהתגרש ממנה, צברית המעורה בארץ שהתדרדרה בהדרגה מחיים מסודרים לחברה מופקפת — עד שהגיעה להרפתקה שיצרה תקרית בינלאומית.

בפרסמו יומן זה, מקווה "העולם הזה" להפנות את תשומת-הלב הציבורית ללבטי חלק מסויים של הדור הצעיר, שהתדרדרותו מסכנת את עצמו ואת המדינה.

מכתבים

אנו, ומאות כמותה האם מגיע הכל רק לעור לי אירופה, שהם לבנים ואנחנו שחורים? שלום ברוך, כפרטבא

סיכה אמיתית

בכתבתכם, "עיר ללא עבר" (העולם הזה 1120) כתבתם בין השאר כי התל-אביבי המ' מוצע לא התרשם אפילו כאשר ראשי-הממשלה ירק לו כפרצוף, והחרים את תנינות היובל. ובכן, אני אורחית די ממוצעת בתל-אביב. העיר בה נולדתי, והיטב הרח לי הדבר. השבוע קראתי כאילו אילת, העיר שחננה את עשר שנותיה, חוקרת את התעלומה בדבר מיעוט במקרים, ובכן, אני ומשפחתי והר' בה מתברר רצינו לבקר באילת בהנהגה אר' היים הפוגע מצד ראש הממשלה, שרוך לעירנו בפרצוף והרים על נס רק את אילת, אילו אותנו לבסל את תכנינו ולהחרים את תנינות אילת, שביני רצה ביקרו. אמת הפגנה על היים הפוגע והמספיק. אני הוסי' כת כי זאת הסיבה האמיתית למיעוט המסקי רוב באילת ביום הנה.

אראלה ספקטור, תל-אביב

תזכיר לזיכור

יפה שצינתם על רעיונו של ינאל אלון, להקים מניסיונו לעניני אסיה ואפריקה, לא היה פסוריו שלו (העולם הזה 1121). כשקראתי דבריו ניסיתי להיזכר היכן כבר נשמע רעיון רומה. ולאחר שהזכרתם זאת ב"תזכיר" בעתונכם האחרון, נזכרתי אמנם שהיה זה רעיונו של העולם הזה. כאשר לכר ברצוני לציין שאיני בטוח אם פעילותו האחרונה של ינאל אלון כקשר לחידוש היחסים עם הודו היא הפעילות הכוננה. דווקא הוא מקשר ובכרוו הערבים ובני המזרח בכלל כאקסטרניטס בוחש מימי מל-המחאה השחרור וימי מבצע סיני. ייתכן מאוד שהרעיונות והתבלסושו של אלון בסנסנת מפלגתו, שחיי תולדותיו אינם מפסיקים במי אופה האחרונה, רק נרשו נוקים לפועלים בדרכים נכונות למצוא את הדרך המתאימה לכל המורה ואפריקה המתעוררת.

ירוחם אשל, תל-אביב

מחמאה למאפרת

בגליונכם האחרון (העולם הזה 1121) התי' פרסמה תרכה לנהב על הצגת "מרוים" שהועלתה בימים אלה ב"תיאטרון הקאמרי". נחתם בה נס קופסולימנס עקיף למשברת שלנו שושנה זק: הצלחתם להיות כי השחקן ששיחק את תפקיד האב סיואר, הוא ולמן לביוש ולא אברהם בויוס. כמירה ותתקלו להבא בקשיים דומים, אנא, העורו בתכניה (850 פרומה).

יעקב אגמון, תל-אביב

הצדק עם מנהל התיאטרון הקאמרי. המח' מאה עבור החשק במרוים, מגיעה לזלמן לביוש.

שינון במקום עיון

בעקבות המאמר שקראתי בעתונכם בענין סדר הבחינות החדש בסכניו לקוראים רא' וב' ברצוני לספר לכם על התוצאות של שנות של משטר בחינות זה. לפני משברת סולקו לצמיתות שלושה תלמידים מסכניו, הראשון חניר קורס ב' בפקולטה לחימה, שסולק בגלל פתח עם תשובה שאלה אותה תלה בחרי השירות. היינו, תלמיד די מוחל באשמה עורה לחבריו, השנים האחרים סקורס ב' מכונות, סולקו בגלל עבירות הוות.

היתכן כי מצב מעין זה ישרור באחד מבתי-הספר הנבחרים בארץ, מצב בו יופנו כל מעייני התלמידים לאפיק של שינון הונו מר למען ההצלחה בבחינות? הרי לא ניתן לסטודנטים מינומס של ומו לעיון ומחשבה עצמית וללמוד מתוך עניו, דבר הנותן דר' בה יותר מאשר שינון.

המלאמד המר

ספורה של זיוה יסיר (העולם הזה 1121) נערת הווהר הישראלית שיצאה לכבוש את הוליווד ככוכבת ובמקום זה הצליחה בשנה אחר לנכרי, הוא סיפור עצוב. ומסוב לתי' טוב כיצד הגיעה למצב זה. מותר לכל אדם יהיה לו שאיפות ואמביציות, ביחוד כשיש לו כשרון. ואין להתעלם מהעובדה שזיוה היא בחורה כשרונית למדי, על יומיה ספסית לומר שהנה לא פחות יפה מאינו שהיא כוכבת סולנוע מפורסמת. בכל זאת, מכל מיני סיבות, ואחריו שלוש שנים של מאבק היא לא הצליחה.

היתה לה עור אפשרות — לתור ארצה, אבל הארץ מלאה בחורים ובחורות מלאי כשי' רונות להפליא, שאינם מוצאים דרך לביטוי או בגלל חוסר אפשרות או בשל האוירה המחושמלת בארץ; נושאי השתיה של האני' שים הם המפלגות הרבות, המסים ללא סוף, האבטלה ומחיר המלאמל שעלה ל3000 פר' סות. בוראי באוירה כזאת אמן לא יכול לחיות, ומשום כך מסתלקים האמנים בעלי הכשרונות מן הארץ. לכו כנראה החליטה זיוה להישאר בהוליווד, ולא חשוב המחיר שתשלם.

ג'ורג' נסאר, פארו

מראתי את כתבתכם על זיוה יסיר ובר' צוני להפנות את תשומת לבכם, כי זיוה יסיר עברה מזמן את גיל ה22 וזה שנים רבות שגילה עומד בה העתון במקום אחד, אני חושבת שמספיק כבר כתבתם שטויות על הנערה הישראלית הזאת, והגיע הזמן להסי' סיק בואת.

ספרה לימשיץ, חיפה

גילה מלא מדויק של זיוה, כסאר הפרטים הבלתי-מדויקים אודותיה, בהם תרגום מדויק ממנה שיתפרסם בכתבה בשבועון הבדילי' מנצ'טה.

איראן
לאחר שקראתי את כל כתבותיו של אורי אבנרי על סיוורו בארצות-הברית ואירופה, וכו את מצעה של הפעולה השמית, ברצוני להביא בזה קטע ממכתב שנשלח עליידי מציריך לידידים בירושלים, בעיצומה של החקופה הסוערת שעברה על המרחב בשנה שעברה בעקבות המהפכה ביראק. הענין שיש לי בפירסום הרברים נובע מהעובדה שלא ישמעתי או קראתי עד כה על רעיון חדש כלשהו, השואר לפתור את בעיות המרחב ושיכול לשמש אלטרנטיבה כלשהי לתכנית הפעולה השמית, אשר עם כל היותה מרהיבה וקוסמת, אינה עומדת לפי דעתי על קרקע מציאותית.

להלן קטע מהמכתב הנוכר להלן: "באשר לעתיד, אני פודעה עם חלק מרעיונות העולה הזה על מרצה שמית מרחבית נדו' לה. כעין איחוד אירופי, שאולי אפילו תו' כל לפעול במשותף עם האיחוד האירופי למען הוות כוח שיש. אמרתי שאני מזדהה בחלק, כי דעתי היא שביבול' לתקים פרעי' יה מעין זו על ישראל להביא להסכמת התנועה הערבית הלאומית ההולכת ונדלה עליידי שינוי ערכים מהותי והסברה מקיפה.

השנוי הפנימי צריך להיות לקראת השתלבות עם המרחב הגיאוגרפי בו אנו חיים. הסבר שצריך להיות מופנה לערבים הוא שישראל תהיה מוכנה לקשר עצמה לאורנימציה שמית תמורת נדחורים ניכרים בשטח הטריטוריאלי (שתי נדח' הירדודיסני) מצד התנועה הלאומית הערבית. אל תבהלו, עוד לא השתגעתי. במקום תסר הבחירות הפוליטית של מטרנו הסופית במורה הקרוב וביחס לתנועה הלאומית הערבית — רבר מה היוצר אצל הערבים פחד מסטי סתום בקשר לכונותינו כלפיהם — כנא הנדרה לאומית של שאיפותינו בצורה מרויכת מאחר שתמורת ששחים המאוכלסים בכה מעט אנשים תיהמר ישראל לירידת התנועה הערבית ותוכל לקדם בצעדי ענק את ההתי' פתוחה הסכנית-מקצועית במרחב ולתת קו' מנחה מעשי' לתנועה הסוציאלי' החדשה שבקרב האינטלנגציה הערבית. הרי המחיר שאנו יכולים לדרוש תמורת הנדרת מסור' חינו הסופיות הוא לא נבוג מרי אפילו בשלב זה של נעחותנו נאצר. תוכלו כמובן למען שהערבים ירחו אותנו בשתי ידדים, נכו' אם נביר להם רק זאת ונמשיך כמקודם לפעול בשיחוח פעולה עם כוחות שאפתניים בצרפת ומחוצה לה תוד בקשת סחוט אמרי' קאית שמי יודע עד פתי נתנו לנו. כל מה שאמרתם יעיל הוא יטוב אולם לא נבוג עדיין. אנו צריכים ביתר עם זאת להבהיר לראשי התנועה הלאומית הערבית שהדיית רצוננו זה להתפייסות ולירידות אמת תוביל בהכרה לחורבן כל המבנה שהם מסמיים עתה ואולי אף לסכנת עצם קיומם של כל עמי המרחב (40 מיליון כמרומו).

צריך להסביר להם שעי' עקשנות עיוורת מצדם יעמידו אותנו בפנה שמחוסר ברירה אחרת ולאור עקשנותנו כעם להמשיך עד הסוף ננטרד בהכרח להתנוונ באופן הפעיל ביותר ובמקרה זה לא תהיה לנו ברירה אלא להעמיד מול הקריאות וההכנות לכו' רנו והשמרתנו את כוננותנו לקראת סולו' של היריב או ככלים אחרות להפנות כל המאמץ הלאומי והמלחמתי שלנו לקראת אפשרות התיאסון של השמדת עמים שאין ברצוננו לעשות אולם האחריות למטוש ססטי מרופה בנוסח זה באם תבוא, תחול על ראשם חושבת שהבהרת את עצמי. זאת היא לא עמדת כוח אף עמדת איום אלא שקול קר של הרברים. שבי' זה צריך שתחול בתוכנו מהפכה רעיונית וסוציאלי' אחת — דבר שאינו רואה אותו כרחוק".

יחזקאל מנצ'טה, ירושלים

שחור עי' נבי לבן

ברצוני להודות לכם על כתבתכם ררעה העליה" (העולם הזה 1120), צדקתם מאוד בסיפורכם על הנעשה לאורחי המדינה. הסיפור ננע ללבי ברצוני לשאול את מי' גנות השלטון מדוע לא צעקו זניסו כספים בזמן העליה ההמונית מטרוקו שבשנים 1905-1907. היא מנחה כמאה וחמישים אלף איש. ומדוע לא רואים את המעברות עד כמה סובלים אנשיהם, כמו חריה, קייה, כפרי

